

8. PLATFORMA MLADIH KOREOGRAFA, ZAGREB, 1–10. LISTOPADA 2007.

Više od predstava

Stalnim i promišljenim razvojem Platforme mladih koreografa, hrvatska je plesna scena dobila važan i kvalitetan međunarodni plesni festival. Usmjerenjem na mlade autore, programiranjem stranih i domaćih autora te ustrajavanjem na razmjeni predstava, Tamara Curić i Larisa Lipovac rade mnogo više od prikazivanja predstava, pa svojim programima snažno utječu na internacionalnu vidljivost hrvatske plesne scene

Osim pobjedničke predstave koja putuje u Portugal, zahvaljujući Platformi na uvažene plesne festivale odlaze i Pravdan Devlahović, PC Tala s *Out of Service* i *Vjevice na jurš* Maje Drobac. Uz predstave PMK je obuhvatila i izložbu mladih likovnih umjetnika pod naslovom Platforma 2, dvije radionice i audiciju za novu koprodukciju koju će raditi Cosmin Manolescu iz Bukurešta. Kako je o predstavama hrvatske selekcije već pisano na ovim stranicama (Pravdan Devlahović, Tala, Marjana Krajač, OOUR), osvrnut ću se na nove radove i gostovanja.

Prva i natjecateljska večer donijela nam je tri rada koja su prošla kriterije selekcijske komisije u sastavu Ana-Maria Bogdanović, Nikolina Pristaš i Branko Banković, koji su na kraju i dodijelili nagradu. Prva na programu bila je Sonja Pregrad sa solom dojmjliva naslova *O, tijelo moje, kada bi samo bilo sa mnom tu...* Sastavljen od niza radnji (fotografiranje, razotkrivanje, oertavanje) i tekstova autorica odnosi se prema vlastitom tijelu kao prema fenomenu udaljenom od nje, koje ona promatra, objektivizira, propituje, zazivajući spoj sebe i tijela, vlastiti jedinstveni identitet.

Druge na redu, *Vjevice na jurš* Maje Drobac u suradnji s izvođačima Darijom Doždor, Ognjenom Vučinićem, premijerno izvedene u Amsterdamu, potom u Dvorcu Lukavec te Svetvinčentu, duhovit je, poetičan neočekivano izvoran i izvrsno izveden rad, koji pokazuje autoričinu širinu znanja o plesu, vještinu komunikacije s plesačima te filozofiju slobode, užitka u

pokretu, i žudnje za neprekidnom transformacijom.

Iako je komisija sva tri rada ocijenila autorski jednako vrijednima, nagrada je dodijeljena radu *Almost* Sanje Tropp Fruehwald. U izvedbi šest mladih izvođača (Jule Flierl, Ivan Mijačević, Martina Nevistić, Lada Petrovski, Franz Rogowski) *Almost* pokazuje zanimljivu autorsku sposobnost u razvoju scenske situacije uporabom teksta, pokreta, rekvizita (baloni, limuni, odjeća, gitara). Praćen citatom »danas ću živjeti punim plućima... onda sam shvatio... to je Pepsijev reklamni slogan« upućuje na usmjerenje urbanim, buntovno mladenačkim temama. No, u cjelini, iako zaista teško usporedivi, *Almost* mi se čini poznatijim, češće viđenijim u izričaju i pristupu od rada Maje Drobac.

Aleksandra Janeva, vrsna plesačica i zanimljiva autorica, izvela je predstavu *Neem* u suradnji s belgijskim glazbenikom Pisteffom. Iako kreću zajednički, u predstavi su bez očite interakcije, ona zaokupljena pokretom, a on glazbenom izvedbom. Svoju poznatu duhovitost Janeva je ovaj put prepustila partneru, dok se ona odlučila za samozatajni nastup u kome istražuje vlastiti pokret, u nizu varijacija vremenski precizno određenih navijanjem štoperice, prostorno razdvojenih promjenom mjesta izvedbe i jasnih odluka o načinima kretanja.

Vue Impemable, predstava grupe Inesperada, koju izvode, koreografski i potpisuju Germane Civere i Isabelle Schad (a koncepciju i Laurent Goldring), tih je i začudan duet, u koji se na teorijski i izvedbeno provokativan način promišlja

tijelo. Dva su tijela – jedno potpuno prekriveno odjećom, a drugo nago, u neprekidnu lelujavu pokretu, koji upućuje na procesnost, dinamiku, i neuhvatljivost tijela. Nago tijelo, tim neobičnim pokretom, gubi uobičajene obrise, neprekidno stvarajući novi oblik, drukčiju sliku. Odjeveno tijelo, poznatije, simpatičnije, svakodnevno, u kontrapunktu blistavoj koži i fantazmagoričnom obliku, dovodi u pitanje vlastitu vidljivost. Ovom

Neem

predstavom Platforma zatvara sezonu autorica i serijom autora na scenu uvodi muški pogled i eruptivniju, duhovitu energiju.

Slovenski Fičo balet odnosno Goran Bogdanovski i Dejan Srhoj, odigrali su

Almost

predstavu *Confé - dance*, nastalu 2004. Baveći se pitanjem povjerenja, u zajedničkom su duetu prošli različite varijante zajedništva koje ples generira, da bi prešli u trenutke tišine, gotovo lijenosti, potom urnebesnu parodiju *tržišno isplativa* plesa, da bi, ponovnim potpunim preokretom, završili sa serijom pitanja o vlastitoj poziciji u plesu i širem društvenom kontekstu.

Sljedeći i iznimni autor i izvođač Švedanin je Palle Dyrvall, koji je u suradnji s Belgijkom Caroline Hainaut kreirao solo *Catastrophe Communication Combinatoria*. Dyrvall drži predavanje u kojima se bavi raznim vrstama nesreća, slučajnosti i katastrofa, kako autori navode »predstava – konferencija, u kojoj je heroj smješten u svojevrsnu arenu i proučava svoj pad, svoju osobnu katastrofu«. Čudesno izvedeno djelo izgovoreno u furioznom tempu i praćeno koreografijom prenaplašenih duhovitih gesta, sa završetkom (bezimenim muškarcem u poslovnom odijelu koji

traga za bilo kakvim uporištem u stvarnosti) koji prelazi iz komedije u tragediju, zamrzavajući se u jezovitom munkovskom krik.

Uz lucidni, furiozni nastup Luisa Guerrac *Human Being* i odličnu koreografiju *Heroes (Part 2)* izraelskoga dvojca Oded Graf i Yossie Berg, ovogodišnja PMK privela se kraju.

Od popratnoga programa, treba još naglasiti novouspostavljenu nagradu Udruge plesnih umjetnika, koja je glasanjem članova udruge, dakle same struke, dodijeljena zagrebačkoj Eks-sceni, a objašnjena ne kao nagrada za umjetničko dostignuće, nego za najsnažniji prinos suvremenom plesu u protekloj godini.

PMK, zaista je više od niza predstava, sigurno će i sljedećih sezona puniti zagrebačke plesne prostore.

Iva Nerina Sibila